

TAFSIR AV Kapitel 32, as-Sajdah ~ Nedfallandet

Kapitel 32, as-Sajdah ~ Nedfallandet

Beskrivning:

Boken om vilken det inte råder något tvivel, skapelsen av Adam, händelser på Domedagen och en varning att tro innan det är för sent.

Inledning

Kapitel trettiotvå kallas *Nedfallandet*. Titeln kommer från vers femton, där de sanna troende böjer sig ned i tillbedjan. Denna vers är en av femton platser i Koranen där de troende ska falla ned, eller göra *sajdah*, under recitation. Kapitlets början betonar Koranens sanning och i slutet får profeten Muhammed, må Guds nåd och välsignelser vara över honom, höra att han inte ska bry sig om dem som inte kan se betydelsen av Guds tecken. Det är ett mekkaniskt kapitel vars huvudtema är Guds enhet.

Verserna 1–3 Utan tvivel

Kapitlet börjar med de arabiska bokstäverna *alif, lam, meem*. Det är ett av sex kapitel som börjar med denna kombination och ett av tjugonio kapitel som börjar med olika kombinationer av bokstäver. Gud uppenbarade ingen specifik betydelse för dem.

Det råder inget tvivel om att denna Bok, Koranen, är från Gud, världarnas Herre. Människor försöker säga att Muhammed har hittat på den eller förfalskat den, men det är inte sant. Det är en sanningsbok från Gud till profeten Muhammed för att han ska varna sitt folk. Ingen varnare har kommit till dem tidigare och från denna Bok ska de få vägledning.

Verserna 4–11 Skapelsen av Adam och människan

Det var Gud som skapade himlarna och jorden och allt däremellan på sex dagar (tidsperioder). Han satte sig sedan över tronen. (Att nämna tronen fastställer att Gud inte bara skapade världarna utan också styr över dem på ett verkligt sätt.) Det finns inget skydd eller ingen förbön utom det som kommer från Gud själv, så varför lyssnar ni inte och tar varning?

Gud ordnar varje sak i himlarna och på jorden och sedan ska de stiga upp till Honom på en dag, men i människans räkning är detta en period av tusen år. (Detta kan förstås som att händelser under tusen år av vår historia fullbordas av Gud på en dag.)

Gud vet allt som är dolt och allt som är öppet. Han är Allsmäktig och Barmhärtig, den som fullkomnade allt. Han skapade människans början med Adam av lera. Han gjorde sedan hans avkomma från en vätskeutdrag (sperma). Han formade honom i fullkomliga proportioner och blåste liv i honom, gav honom hörsel, syn och förstånd. Ändå är människan sällan tacksam.

Och de säger: när vi är döda och begravda, ska vi verkligen återskapas? De förnekar mötet med sin Herre. Säg: dödsängeln som är satt över er ska föra er tillbaka till er Herre.

Verserna 12–22 På Domedagen

Om ni bara kunde se hur brottslingarna hänger sina huvuden i skam och ber sin Herre att återföra dem till världen. "Nu är vi övertygade och ska försöka göra bättre", säger de. Om Gud hade velat kunde Han ha gett vägledning till varje själ. Men Guds ord ska uppfyllas och Helvetet ska fyllas med både jinner och människor.

Ni ignorerade mötet som planerats för Domedagen och nu ska ni ignoreras av Gud. Ni ska smaka straffet för evigt.

De som tror på Guds uppenbarelser faller ned i tillbedjan när de påminns om dem. De böjer sig i tillbedjan och prisar Gud. De är inte arroganta, och de lämnar sina bäddar för att be till sin Herre med fruktan och hopp. De är givmilda med det Gud har skänkt dem. Ingen vet vilken glädje som väntar dem som belöning för vad de gjort.

Är en troende som en överträdare? Självklart inte! De som tror och gör goda gärningar ska belönas med Paradisets trädgårdar. Men de som trotsar Gud ska ha sin eviga boning i Elden. Varje gång de försöker lämna den ska de återföras och sägas: smaka straffet. De ska smaka olyckor och prövningar i denna värld i hopp om att de ska återvända till den Rätta Vägen. Den som förkastar Guds budskap som reciteras för honom ska säkert möta vedergällning.

Verserna 23–30 Likheter mellan uppenbarelserna

(Muhammed) Ha inget tvivel om den Bok du tar emot (Koranen). Den uppfyller samma kriterier som den Bok vi gav till profeten Moses som vägledning för Israels barn. När de var tålmodiga och trodde på Våra tecken upphöjde Vi ledare bland dem som vägledde enligt deras Bok. På Domedagen ska Gud avgöra de frågor där de var oense.

De förstår inte hur många tidigare generationer Gud har förstört. De går och bor på samma platser men ser ändå inte tecknen, och de hör inte. De tänker inte på hur Gud sänder regn över den karga marken. Utan det skulle de inte ha några grödor eller växtlighet, varken för sin boskap eller för sig själva. De lyssnar inte och de ser inte.

De frågar när Domedagen ska äga rum. Säg till dem att på den Dagen kommer tro inte att vara till nytta för de otroende. Det kommer att vara

för sent och de ska inte få någon uppskov. Bry dig inte om dem, vänd dig bort och vänta. De väntar också.

[KAPITEL 32](#)

«[TAFSIR AV Kapitel 33, al-Ahzab ~ De sammansvurna](#)

[TAFSIR AV TAFSIR AV Kapitel 31, Luqman](#)»

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummah](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)